

Dagmars Julvisor

Jul, jul, strålande jul

Jul, jul, strålande jul, glans över vita skogar.
Himmelens kronor med gnistrande ljus, glimmande bågar i alla Guds hus,
psalm, som är sjungen från tid till tid,
eviga längtan till ljus och frid!
Jul, jul, strålande jul, glans över vita skogar.

Kom, kom, signade jul! Sänk dina vita vingar
över stridernas blod och larm, över all suckan ur människobarm,
över de slakten som gå till ro, över de ungas dagande bo!
Kom, kom, signade jul! Sänk dina vita vingar!

När det lider mot Jul

Det strålar en stjärna förunderligt blid, i öster på himlen hon står.
Hon lyst över världenes oro och strid i nära två tusende år.
När dagen blir mörk och när snön faller vit, då skrider hon närmre, då kommer hon hit
och då vet man att snart är det jul.

Ty julen är härlig för stora och små, är glädje och ljuvaste frid,
är klappar och julgran och ringdans också, är lycka oändligen blid,
är ljus, allas ögon då stråla som bäst, och stjärnorna tindra som mest
och där ljuset är - där är det jul.

Betlehems stjärna

Gläns över sjö och strand, stjärna ur fjärran,
du, som i Österland tändes av Herran.
Stjärnan från Betlehem leder ej bort, men hem.
Barnen och herdarna följa dig gärna, strålande stjärna, strålande stjärna.

Natt över Judaland, natt över Sion.
Borta vid västerrand slocknar Orion.
Herden, som sover trött, barnet, som slumrar sött,
vakna vid underbar korus av röster, skåda en härligt klar stjärna i öster.

Staffan var en stalleträng

Staffan var en stalleträng. Vi tackom nu så gärna.
Han vattna' sina fålar fem. Allt för den ljusa stjärna.
Ingen dager synes än. Stjärnorna på himmelen, de blänka.

Bästa fålen apelgrå
den rider Staffan själv uppå

Nu är eld uti var spis.
Julegröt och julegris.

Nu är fröjd uti vart hus.
Julegran och juleljus.

Klang, min vackra bjällra

ce

Klang, min vack - ra bjäll - ra i den se - na kväll! Spring, min ras - ka få - le
ö - ver mo och fjäll! Hem - åt i - la vi med vin - dens snab - ba fart,
där så vi - la vi i mju - ka ar - mar snart, och vår lyc - ka in - gen
Fine D.C. al Fine
må för - tyc - ka. Al - la kväl - lens norr - sken fläm - ta där i skyn;
Al - la säl - la min - nen skym - ta för min syn.

